

# ΠΑΜΕ στα συνδικάτα: γραμμή αποκλιμάκωσης των αγώνων και... ψηφοθηρίας

Της **Σάσας Χασάπη**

Σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από σκληρή επίθεση των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου, αλλά και μεγάλες αντιστάσεις στην Ελλάδα και διεθνώς (Γαλλία), θα ήταν αυτονόητο η εργατική παράταξη του ΚΚ να πάρει αγωνιστικές πρωτοβουλίες συντονισμού για ανατροπή των κυρίαρχων πολιτικών. Όμως το ΠΑΜΕ ακολουθεί γραμμή αποκλιμάκωσης των αγώνων καιρό πριν την επίσημη έναρξη της προεκλογικής περιόδου, ακόμα και μετά τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη, η οποία προκαλεί ερωτηματικά σε κάθε καλοπροαίρετο αγωνιστή-ρια.

## **Σύσκεψη στο Σπόρτινγκ**

Μετά τον γενικό πανεργατικό ξεσηκωμό της 8ης και 16ης Μάρτη το ΠΑΜΕ κάλεσε σε νέα σύσκεψη στο Σπόρτινγκ. Παρότι μια σύσκεψη συντονισμού ήταν αναγκαία, κανένα αγωνιστικό σχέδιο συνέχειας ή κεντρική απεργιακή μάχη δεν προτάθηκε εισηγητικά. Από τα σωματεία του ΠΑΜΕ δεν προτάθηκε κανένας επόμενος κινηματικός σταθμός, **απουσίαζαν αιτήματα αιχμής και διεκδίκησης, όπως κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο των σιδηροδρόμων, δεν μπήκε κανένα ζήτημα για εκλογές με το κίνημα στον δρόμο και ανατροπής απ' τα κάτω της κυβέρνησης της ΝΔ.** Η κατάληξή της ήταν η στήριξη μιας κινητοποίησης συνταξιούχων (στις 4 Απρίλη), μιας συναυλίας φοιτητικών συλλόγων και η συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς και η γενική καταδίκη της λογικής των κερδών και των κυβερνητικών επιλογών, που οδήγησαν στα Τέμπη. Ουσιαστικά το Σπόρτινγκ ήταν η επανέναρξη του προεκλογικού αγώνα, που είχε ξεκινήσει πριν τα Τέμπη και το έγκλημα τον ανέβαλλε προσωρινά σε παρένθεση. Κάτι αντίστοιχο έγινε με την περσινή σύσκεψη που κάλεσε το ΠΑΜΕ στο Σπόρτινγκ,

όπου αντί να ξεκινήσει απεργιακός αγώνας, αποφασίστηκε σαββατιάτικο συλλαλητήριο, την ώρα που ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ είχαν σηκώσει λευκή σημαία αντί για γενική απεργία ενάντια στην ακρίβεια.

### **Στάση ΠΑΜΕ στην ΑΔΕΔΥ**

Αλλά και εν μέσω πανεργατικών κινητοποιήσεων, ήταν μετά την 8η Μάρτη που η παράταξη ΔΑΣ (πρόσκειται στο ΠΑΜΕ) πρότεινε έκτακτη σύγκληση της ΕΕ για να αποφασιστεί νέα 24ωρη ως κλιμάκωση, δεδομένου ότι ανάλογη συζήτηση γινόταν σε Εργατικά κέντρα και στο συνέδριο της ΓΣΕΕ. Ενώ η παρουσία του ΓΓ του ΚΚΕ Κουτσούμπα στην Γαλλία σηματοδοτούσε στήριξη στα συνδικάτα που κάλεσαν σε συνολικά δώδεκα γενικές απεργίες ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο Μακρόν και στον γαλλικό λαό που αναμετριόταν με την κυβέρνηση και τις δυνάμεις καταστολής, εδώ η κυρίαρχη γραμμή ήταν τα κυριακάτικα και απογευματινά συλλαλητήρια διαμαρτυρίας και εκτόνωσης.

Στο ζήτημα της αξιολόγησης στο Δημόσιο η στάση αναμονής του ΠΑΜΕ προβληματίζει. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο Βορίδης προσέφυγαν κατά της απόφασης της ΑΔΕΔΥ να προκηρύξει και φέτος την απεργία-αποχή από την αξιολόγηση. Το δικαστήριο, αξιοποιώντας την αντεργατική νομοθεσία του νόμου 4808/21, έκρινε παράνομη την απεργία-αποχή που προκήρυξε η ΑΔΕΔΥ με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου στις 2 Μαρτίου 2023. Με μια αντεργατική απεργοσπαστική εγκύκλιο το υπουργείο Εσωτερικών απειλεί με πειθαρχική δίωξη όλους τους υπαλλήλους οι οποίοι θα συμμετάσχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση. Η ΔΑΣ στην συνεδρίαση της ΕΕ επέλεξε χαμηλούς τόνους αντιπαράθεσης. Πρότεινε αρχικά να επαναπροκηρύξει η ΑΔΕΔΥ απεργία, αλλά στη συνέχεια υπαναχώρησε στο να πάρει απόφαση η ΑΔΕΔΥ και να την χρησιμοποιήσει όταν χρειαστεί. Δεν άλλαξε την στάση της ούτε όταν οι παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, που πρωτοστάτησαν στην απόφαση της ΑΔΕΔΥ να μην επαναπροκηρύξει την απεργία-αποχή από την αξιολόγηση, πέταξαν το μπαλάκι στα δευτεροβάθμια συνδικάτα, στις ομοσπονδίες, και πρότειναν σύσκεψη για να καλέσουν μόνες τους σε απεργία.

Διαβάζοντας τις θέσεις του ΠΑΜΕ για την αξιολόγηση παλιότερα, ενώ η γενική γραμμή ήταν να παρθούν αποφάσεις «αποχής από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα», η θέση αυτή αναιρούνταν παρακάτω: «Η στάση μας απέναντι στην αξιολόγηση έχει να κάνει με το περιεχόμενο και τους σκοπούς που αυτή υπηρετεί, δεν είμαστε γενικά ενάντια στην αξιολόγηση, αλλά ενάντια στο συγκεκριμένο περιεχόμενο, στους σκοπούς και τις επιδιώξεις που προωθεί το ταξικό κράτος μέσω της “αξιολόγησης”».

### **Αξιολόγηση στην εκπαίδευση**

Μετά τη μεγάλη σε συμμετοχή απεργία των εκπαιδευτικών στις 15 Φλεβάρη και ενώ φραστικά το ΠΑΜΕ μιλούσε για αγώνα που θα κλιμακωθεί, στην πράξη οι προτάσεις του δεν κινούνταν σε αυτή την κατεύθυνση. Το γραφείο τύπου του ΚΚ εξέδωσε μια γενική ανακοίνωση, χαιρετίζοντας το δίκιο του εκπαιδευτικού, ενώ η ΑΣΕ (πρόσκειται στο ΠΑΜΕ) ένα πρόγραμμα δράσης πλούσιο σε συναυλίες, περιοδείες, συσκέψεις, χωρίς πρόταση για νέες ΓΣ, διαδηλώσεις και συγκεκριμένη απεργιακή ημερομηνία. Είναι χαρακτηριστικό ότι την ίδια τη μέρα της απεργίας της 15ης Φλεβάρη, η προκήρυξη που διακινούσε ήταν η τροπολογία που κατέθεσε το ΚΚ για τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων. Μετά το έγκλημα στα Τέμπη η γραμμή αγώνα δεν άλλαξε και το πρόγραμμα δράσης που επιβλήθηκε σε όσα εκπαιδευτικά σωματεία είχε πλειοψηφία το ΠΑΜΕ ήταν περίπου το παραπάνω, αναντίστοιχο φυσικά με τις διαθέσεις των εκπαιδευτικών και τις ανάγκες της περιόδου.

Οι χαμηλοί τόνοι αντιπαράθεσης με την κυβερνητική πολιτική είχαν φανεί καιρό πριν, όταν παρά την επίθεση σε όλο το εύρος της δημόσιας εκπαίδευσης, το ΠΑΜΕ είχε κέντρο μια πρόταση αγώνα για Κλαδική Σύμβαση Εργασίας των εκπαιδευτικών. Πρόταση που ενώ ήταν σωστή, δεν μπορούσε να αποτελεί προτεραιότητα σε μια τέτοια συγκυρία.

### **Αγώνας καλλιτεχνών**

Ο αγώνας του καλλιτεχνικού κόσμου και της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης ενάντια στο ΠΔ που υποβαθμίζει τις σπουδές και την εμπειρία, είχε διάρκεια, πανελλαδικό χαρακτήρα και μορφές πάλης που είχαμε να δούμε καιρό, όπως καταλήψεις και ΓΣ μέσα στα θέατρα. Ενώθηκε με το κίνημα στα Τέμπε δημιουργώντας όλες τις πολιτικές προϋποθέσεις για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων και ικανοποίηση των ριζοσπαστικών αιτημάτων που έμπαιναν ως κέντρο εκείνη την περίοδο. Ο αγώνας αυτός αναδιπλώθηκε μετά την 16η Μάρτη και τελικά έκλεισε, παρότι καμιά υπόσχεση για κατάργηση του ΠΔ και της τροπολογίας δεν είχε δώσει ο Μητσοτάκης. Η στάση αναμονής που τήρησε και εδώ το ΠΑΜΕ, μετά την συνάντηση με τον πρωθυπουργό, είναι ιδιαίτερα προβληματική.

Φαίνεται πως, εν τέλει, η διακύβευση για το ΚΚΕ είναι αυτό που διαβάζουμε στον «Ριζοσπάστη» μετά τη λήξη των κινητοποιήσεων: «Οι κινητοποιήσεις των καλλιτεχνών μπορούν να γίνουν το έδαφος για να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα [...] που θα αξιοποιηθούν στη συνέχιση και εξέλιξη του αγώνα τους, στην οργάνωση της πάλης τους [...] ως κριτήριο ακόμα ψήφου στις επικείμενες βουλευτικές εκλογές».

Εν ολίγοις, (συ)σκεφτείτε, βγάλτε συμπεράσματα, ψηφίστε σωστά...

Οι ευθύνες για το διάστημα ύφεσης των αγώνων που διανύουμε προεκλογικά βαρύνουν όλη την Αριστερά, αλλά όχι με τον ίδιο τρόπο. Οι προτάσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στα συνδικάτα για κλιμάκωση ενάντια στην κυβερνητική πολιτική, με ΓΣ, απεργίες, επιτροπές αγώνα και απεργιακά ταμεία, αιτήματα για επανακρατικοποίηση δημόσιων επιχειρήσεων και αγαθών χωρίς αποζημίωση, δηλαδή εκλογές με το κίνημα στον δρόμο, είναι αυτές που αντιστοιχούν σε αυτή τη συγκυρία. Οτιδήποτε άλλο είναι απολύτως συνειδητή πολιτική πράξη, η οποία ισοδυναμεί με υποχώρηση και συνθηκολόγηση.